Roșul unui trandafir rătăcit în lumea artei

On August 21, 2019

Valoarea simbolică a unei creații este amintirea imaginii din care se întocmește înțelesul și filosofia Eului (responsabil pentru receptarea mesajului naturii) hotărât să uimească continuu prin diversitatea subiectelor abordate.

Mi-am ales trandafirul preferat, Double-Delight. El nu se află mai presus de frații lui decât prin amintirea ce o degajă înflăcărarea unei așteptări fericite, visarea unui întreg orient artistic al cărui singur element de exprimare a fost, mii de ani, privirea asupra frumosului, conținutul imagistic cursiv, susținut de culori bogate și vii, cum numai un pictor ar fi putut să-l traverseze prin intermediul unui amplificator de emoții puternice.

Semnificația lui simbolică se regăsește numaidecât într-o pictură, capodopera unei minți care developează continuu roluri, rosturi, rostiri și interpretări diverse, menită să pună în superioritate expresia unei emoții instantanee.

Iată cum se deschide floarea de trandafir, încet, grațios, fără zgomot, ca o minunată îmbinare de bogății și frumuseți rar întâlnite, dezvăluind o paletă cromatică și aromatică fabuloasă, ca semn de apreciere pentru un moment artistic dedicat naturii pure, maiestuoase, pline de viață. Aprecierea unei frumuseți neconștientizate, mesajul ascuns al unui trandafir se poate sesiza într-un fragment din "Dialog despre pictură" de Lodovico Dolce:

"Lauro: Nu știu cum aș scoate-o la capăt dacă nu s-ar vinde culori frumoase, care îmi aduc trecere și câștig.

Fabio: În felul ăsta le iei ochii doar celor nepricepuți. Eu nu te dojenesc pentru că folosești culori frumoase, însă aș vrea ca ele să aibă de câștigat datorită ție, și nu tu datorită lor."

Leadership: Cum se produce impactul dintre ceea ce aștepți să găsești la tine în plan artistic și ceea ce prezinți lumii prin prisma similarității cu sintagma "Distincție valorică"?

La o adică, cred că sunt ceea ce gândește un trandafir în preajma artistului consacrat: ce bine mi-ar prinde să produc o impresie frumoasă, să împărtășesc o mică poveste, o satisfacție de ordin estetic, cu cineva care să mă înțeleagă. Ca un fel de investiție de inteligență, de sensibilitate, de pasiune și fantezie în gestul minunat al naturii de a se exprima liber. Da, așa este. Arta necesită o mare putere de pătrundere în viața privată a fiecărei creații a naturii.

Trandafirul este impactul dintre ceea ce aștept să găsesc la mine în plan artistic și ceea ce prezint lumii prin filtrul similarității cu sintagma "Distincție valorică". Pentru că frumusețea are întotdeauna un cost, un concept valoric care îl urmează pe cel de popularizare a artei și culturii, reprezentându-se printr-o relație directă a unei experiențe subiective cu lumea obiectivă.

Impactul importalizării unei frânturi de realitate într-o manieră unică și personală, în ipostaza de muză, se produce prin prisma descrierii pe care o dau realității alternative din care se naște un stimul de recompensă imediată: faptul de a fi "de dorit", faptul de mă socoti important.

Mai ales că de foarte multe ori, cu eleganță și tact de gentleman, îmi creez o anumită

dispoziție de a înțelege și de a compara o vedere mai veche cu una nouă, ca un fel de obsesie pentru ceva mirific și înălțător. Îmi induc o stare de concordanță cu miracolul unei prezențe ocrotitoare, parcă scoasă dintr-un rai de basme, încât atitudinea pe care o adopt în fața unei imagini relativ greu de perceput pentru un om oarecare să devină pentru mine obișnuința unei activități creative care să mă ducă cu gândul la rafinamentul acelor domnișoare din lumea orientală.

În plan artistic, totul trebuie să pară real, tangibil într-un sens poetic, chiar și iluzia trăirii într-un rol de mascul simțitor care salvează o prințesă de la o posibilă soartă tragică - aceea de a-și etala frumusețea până la saturație. Așadar, costul redării unei imagini artistice de rară frumusețe este dat de efortul de a surprinde ceva ce nu moare niciodată, ca moment de mare intensitate emoțională, reprezentând un indicator de exprimare a eficienței în cazul producerii tonurilor de culoare, închise sau deschise, într-o explorare a realității subiective cu sorgintea în receptarea vizuală.

În câmpul artei, costul are ca substitut inducerea impresiei de viu, trăirea nemijlocită a sentimentelor transferențiale și luarea în considerare a sugestiei de "minune a naturii care se află nu doar în afara omului, ci și în interiorul său".

Adevărata apreciere a artei este dată de efortul artistului de a realiza ceva grandios prin participare redusă la viața socială, dar în așa fel încât sentimentele transmise în opera sa, prin culori, figuri de stil și imagini artistice să fie interpretate ca o confirmare a valorii sale inestimabile.

Îmi închipuiesc că sunt destui pictori în stare să redea o trăire neirosită de timp prin asocierea cu tot ce se întâmplă în jur, cu lucrurile îndepărtate, deformate, detașate de experiența personală. Dar eu nu sunt ca ei. Sunt visarea unui necunoscut care privește cu un ochi nou personificarea unei impresii concrete, unei senzații de plenitudine, unei eleganțe princiare de care sunt legat în acel moment de extaz în care se vede că natura este mulțumită de alegerea mea, ca și prieten de suflet al ei.

Fiindcă mereu îmi impun să văd umanizarea naturii de aproape, prin ideea de „paradis neatins", ceea ce pe pânză pare neobișnuit de familiar, atât de nelimitat, indispensabil în viață. Nu-i de mirare că ori de câte ori vorbesc despre trandafiri am în vedere un singur aspect: similitudinea cu calitățile Creatorului. Şi, ca orice artist de mare valoare, am ajuns să constat acest mare adevăr: „Eu numai printre oameni mă simt singur și numai în mijlocul naturii mă simt eliberat de orice constrângere".

Costul realizării unei creații fără egal, ca expresie a purității și frumuseții interioare, are ca bază de evaluare însăși impactul culorilor asupra psihicului uman, asupra emoțiilor, asupra percepțiilor și ideilor despre viață. Infiltrarea masivă și perpetuă a emoției în întreaga suprafață a unui tablou cere neapărat o fericită îmbinare de trăsături între creator și creația lui, bazându-se pe principiul separării culorilor în mici tușe care eliberează din peisagistica operei restricțiile de tehnică sau de tematică.

Stilul meu este inconfundabil, nu-i așa?

Valoarea unei creații este dată de imaginea pe care o păstrezi în minte despre o realitate care nu îți promite o experiență interactivă și un eveniment memorabil, până ce nu îți asumi riscul de a face parte din plasticitatea ei.

Roșul unui trandafir rătăcit în lumea artei este culoarea din care îți extragi toate informațiile necesare exprimării în termeni de „repere de interpretare a unei realități libere", adică a naturii apărând ca independentă într-un mediu artistic special creat pentru a oferi viziunii o

empatie profundă, o senzație de senzualitate, o nouă perspectivă a frumuseții.

Source: https://neculaifantanaru.com/rosul-unui-trandafir-ratacit-in-lumea-artei.html